

РЕШЕНИЕ

№ 1461

гр. Пловдив, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, X СЪСТАВ, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен П. Чакалов

Членове: Румяна Ив. Андреева Атанасова
Бранимир В. Василев

при участието на секретаря Бояна Ал. Дамбулева
като разглежда докладваното от Румяна Ив. Андреева Атанасова Въззивно гражданско дело № 20235300502044 по описа за 2023 година

Постъпила е въззивна жалба от „Ямбол комерс“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, против решение № 1977/05.05.2023 г., постановено по гр.д. № 6531/2022 г. на Районен съд - Пловдив, VI гр. състав, с което е осъден да заплати на А. В. К. сумата от 869 лв., представляваща заплатена продажна цена за закупуване на стока „тапицирана приста лукс 2“ по договор за продажба от 02.03.2022 година, дължима поради разваляне на договора, ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на иска – 05.05.2022 г. до окончателното изплащане. Жалбоподателят поддържа, че така постановеното решение е недопустимо, доколкото според него страна по сключения договор за продажба не е ищцата, а трето на спора лице. Смята се, че решението е неправилно, тъй като е постановено в нарушение на материалния закон. Поддържа се, че стоката е била приета от купувача без забележка, а купувачът не е ищцата, а е третото на спора лице М.К.. На следващо място се поддържа, че закупената стока не е върната в магазина, а е в патримониума на М.К., както и че продуктът е ползван. Жалбоподателят заявява, че е пропуснат срокът да се иска разваляне на договора по надлежния ред, доколкото в интернет страницата му в раздел „връщане на стоки“ подробно е опитана процедурата по връщане на поръчаните стоки и законовите възможности за разваляне на договора, като в същия може да се намери стандартен формуляр за упражняване правото за отказ от договора, а такъв формуляр не е изпращан до него. Позовава се на нормата на чл. 36, ал. 3 от ЗПЦСЦУПС, според която потребителят връща стоката на продавача без неоправдано забавяне и не по-късно от 14 дни, считано от датата, на която потребителят е уведомил продавача за решението си да развали договора за продажба. Моли за отмяна на решението и за постановяване на друго решение по същество, с което исковата

претенция да се отхвърли. Претендира разноски.

Въззиваемата страна А. В. К. оспорва жалбата като неоснователна и моли за потвърждаване на решението. Претендира разноски.

Пловдивският Окръжен съд, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259, ал.1 от ГПК, изхожда от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна по следните съображения:

Предявен е иск с правно основание чл. 36, ал. 4 вр. чл. 33, ал. 1, т. 3 вр. ал. 4, т. 3 от Закона за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги и за продажба на стоки / ЗПЦСЦУПС /.

Ищцата е основала иска си на твърдението, че на 02.03.2022 г. е направила онлайн поръчка от сайта на ответника за закупуване на продукт „Тапицирана приста лукс 2“ за сумата от 869 лв. Договорът бил сключен, а сумата била заплатена от нея по банков път. Продуктът бил доставен на 11.03.2022 г., като поради извършване на ремонт в дома на ищцата, пристата била сглобена на 05.04.2022 г. Твърди се, че след сглобяването на продукта се установил фабричен дефект – матракът на леглото бил изключително твърд, тракал при малък натиск и бил негоден за употреба. Сочи се, че на 06.04.2022 г. била направена рекламация по телефона и на електронния адрес на ответното дружество, което отказало да приеме същата, поради изтичане на 14-дневния срок за връщане на продукта. Дружество на свой ред предложило да ремонтира продукта, на което предложение последната не се съгласила.

Изложени са съображения, че несъответствието на продукта „Тапицирана приста лукс 2“ спрямо неговото предназначение – за сън, като се счита, че несъответствието е толкова сериозно, че оправдава незабавното разваляне на договора за продажба. В тази насока се сочи, че на 14.04.2022 г. ищцата била изпратила покана до ответното дружество, като уведомила търговеца, че разваля договора за покупко-продажба на „Тапицирана приста лукс 2“, сключен между страните, като със същата покана бил предоставен и срок за връщане на цената. Тъй като цената не била възстановена, се предявява и настоящия иск.

С отговора на исковата молба ответникът „Ямбол Комерс“ ООД е оспорил иска като неоснователен с възражението, че липсва активна процесуална легитимация за ищцата, тъй като процесният договор за покупко - продажба на продукт „Тапицирана приста лукс 2“ не е сключен с нея, а с трето за спора лице – М.К.. Поддържа, че не е налице неизпълнение по договора от негова страна, което да е предпоставка за развалянето му. Възражава, че на 11.03.2022 г. М.К. била приела продукт „Тапицирана приста лукс 2“ без възражения, за което бил съставен приемо-предавателен протокол. Месец след приемането на продукта отново М.К. го уведомила, че иска да се откаже от поръчката и да развали договора, без да сочи какви са недостатъците. С покана от 14.04.2022 г. ищцата А. К. го е уведомила, че са налице съществени недостатъци на продукта, обосноваващи развалянето на договора, като ответникът оспорва да са били налице такива. Възражава, че не е спазен 14-дневния срок по чл. 50 ЗЗП, който предоставя възможност на потребителите да се откажат от договора за продажба на стоки от разстояние. Възражава, че процесният продукт е ползван, като към деня на предявяването иска се намирал при купувача и не е бил върнат, както и че продуктът е ползван не по предназначение.

Относно активната процесуална легитимация на ищцата, съдът споделя

извода на първоинстанционния съд, че е същата е налице, предвид твърденията в исковата молба, че именно ищцата е сключила процесния договор за покупко-продажба, както и че тя е развалила същия.

По делото липсва спор между страните, че на дата 02.03.2022 г., по електронен път с ответника е сключен договор за покупко-продажба на стока „Тапицирана приста лукс 2“. Видно от представената с исковата молба фактура № 6057 и приемо - предавателен протокол от 11.03.2022 г., като купувач в същите е посочена М.К.. Липсва спор по делото, че това е майката на ищцата.

Видно от представеното по делото платежно нареждане, ищцата А. К. е превела по банков път на ответното дружество сумата от 869 лв. за заплащане на стоката.

По делото е представено споразумение от 29.08.2022 г. с нотариална заверка на подписите, сключено между ищцата А. К. и нейната майка М.К., в което са обективирани изявления М.К. да не е изразявала желание да закупи процесната стока, а че е представлявала дъщеря си при извършването на електронната заявка. А. К. е потвърдила тези правни действия, като е заплатила продажната цена в качеството си на купувач.

Представена е с исковата молба покана от ищцата А. К. до ответника, в която същата сочи, че разваля договора за покупко-продажба, поради несъответствие на продукта спрямо неговото предназначение и описание, като е пояснила, че – матрактът е негоден за употреба и е налице невъзможност да се спи на него, поради голямата му твърдост и дефекти, изразяващи се в трокане при лек натиск. Изложени са обстоятелства ищцата да е направила рекламация по телефона, като и е било отговорено, че е имала възможността да върне продукта в 14 дневен срок. Била е уведомена, че продуктът има гаранция от две години, като и е било предложено за нейна сметка да го превози до обект на ответника за евентуален ремонт. Същата обаче е заявила, че несъответствието в закупения продукт е толкова голямо, че ремонт не може да се извърши, а замяната на продукта с друг такъв от същия вид не би я удовлетворило като потребител.

С писмо от 20.04.2022 г. от ответника до ищцата същият е заявил, че е получил посочената покана, че възможността за връщане на стоката, закупена по електронен път е това да стане в срок от работни 14 дни, като този срок е изтекъл, при отчитането му спрямо деня на приемане на стоката – 11.03.2022 г. Сочи се, че дружеството се е свързало с ищцата с предложение да отстрани недостатъка – т.нар. „скърцане“, но ищцата е отказала, като е заявил, че липсват основания за развалянето на договора.

Представено е пълномощно от 26.02.2022 г. от А. К. в полза на майка й М.К., за сключване на процесната сделка от нейно име, като подаде електронна заявка и подписва и получава всички необходими документи.

Това пълномощно няма достоверна дата и не може да се противопостави на ответника. Въпреки това обаче настоящият съдебен състав споделя извода на първоинстанционния съд, че между ищцата като доверител и нейната майка като довереник е бил сключен устен договор за поръчка по повод на закупуването на процесния продукт - „Тапицирана приста лукс 2“. Придобитите от довереника права на основание чл. 292, ал. 2 от ЗЗД в отношенията между довереника и доверителя, както и по отношение на трети недобросъвестни лица, се смятат за права на доверителя, като в случая съдът споделя извода на първоинстанционния съд, че ответникът е трето

недобросъвестно лице и в отношенията му с ищцата придобитите права се считат нейни. Недобросъвестността на ответника „Ямбол Комерс“ ООД се обосновава с обстоятелството, че не е възразил и е приел извършеното от ищцата А. К. плащане, а след изпратената му от последната покана за разваляне на договора не е възразил срещу качеството ѝ на купувач.

За установяването на твърдените от ищцата недостатъци на вещта пред ПРС е назначена СТЕ с вещо лице - мебелист. Установява се от заключението на вещото лице М.Б. – Д., че процесният продукт „Тапицирана приста Лукс – 2“ представлява легло с матрак и ракла към леглото. Матракът се повдига с помощта на пружинен механизъм, а под матрака има допълнителен обем. Матракът е еднолицев, с размери 1900 мм./1200 мм./150 мм. Изграден е от рамка за каса с височина 70 мм., изработена от масивна дървесина. Отгоре е монтирана твърда основа от листов дървесен материал – фазер. Върху така задънената едностранно рамка за каса е сложен дунапен с височина 70 мм. В лицевата си част матракът е тапициран с плат тип жакард. В долната си част е затворен със задънващ плат. След притискане на горната част на матрака и в областта на средните фризове на касата /близо до гърба на леглото/ фазерът контактува с детайлите и предизвиква тропане. Това е скрит дефект на матрака. Технологично е възможно да има матрак с такава конструкция. Той има слаба федерация и не може да осигури голям комфорт при лежане и спане. Въз основа на това заключение съдът прима, че е доказано по делото обстоятелството, че закупеният от ищцата продукт е имал скрит дефект, изразяващ се в тропане на леглото при натиск, което се е дължало на некачествената изработка на матрака. Въпреки това обаче съдът приема, че този недостатък не е съществен и не обосновава правото на ищцата да развали договора за попуко-продажба поради неизпълнение.

Съгласно нормата на чл. 50, т.2 ЗЗП потребителят има право да се откаже от договора от разстояние или от договора извън търговския обект, без да посочва причина, без да дължи обезщетение или неустойка и без да заплаща каквито и да е разходи, с изключение на разходите, предвидени в чл. 54, ал. 3 и чл. 55, в 14-дневен срок, считано от датата на приемане на стоките от потребителя или от трето лице, различно от превозвача и посочено от потребителя – при договор за продажба. По делото липсва спор, че ищцата е пропуснала възможността да върне продукта в този 14 дневен срок след датата на приемането му, като в този случай, ако срокът беше спазен, същата не би следвало да сочи причините за връщането. Безспорно е по делото и обстоятелството, че ответникът е предложил на ищцата да извърши гаранционна поправка на продукта, но тя е отказала. Напротив, ищцата е заявила, че дори замяната с нов продукт от същия вид не би я удовлетворила, тъй като вероятно същият ще притежава същите характеристики. Очевидно възраженията на ищцата са свързани с твърдостта на матрака и удобството при сън, което той осигурява. Чувството за удобство при сън обаче е субективно и наличието му е следвало да бъде преценено от ищцата в дадения и от закона 14 дневен срок след получаването на продукта, в който същият е могъл да бъде върнат от потребителя без да посочва причините за това, според нормата на чл. 50, т.2 ЗЗП.

Съгласно чл. 33, ал. 1, т. 3, вр. ал. 4, т. 3 от Закона за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги и за продажба на стоки, потребителят има

право на пропорционално намаляване на цената, или да развали договора за продажба в случай, че несъответствието на стоката с индивидуалните изисквания за съответствие с договора, на обективните изисквания за съответствие и на изискванията за монтиране или инсталиране на стоките, е толкова сериозно, че оправдава незабавно намаляване на цената или разваляне на договора за продажба. Съгласно ал. 5 на чл. 33 от същия закон потребителят няма право да развали договора, ако несъответствието е незначително. В случая съдът приема, че несъответствието е незначително и не обосновава правото на ищцата да развали договора, а скритият недостатък на матрака би могъл да се отстрани при евентуален гаранционен ремонт.

Предвид изложените мотиви съдът приема, че предявеният иск е неоснователен и като такъв следва да се отхвърли.

Решението на районния съд е в обратния смисъл и като неправилно ще се отмени, а вместо него ще се постанови друго решение по същество в казания смисъл.

Предвид основателността на жалбата, въззиваемата страна ще бъде осъдена да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски пред двете съдебни инстанции, които се констатираха на заплатено адвокатско възнаграждение пред районния съд от 300 лв., депозит за вещо лице – 149 лв. и 25 лв. – внесена държавна такса за въззивното производство, или общо разноски пред двете инстанции от 474 лв.

Предвид изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1977/05.05.2023 г., постановено по гр.д. № 6531/2022 г. на Районен съд - Пловдив, VI гр. Състав, вместо което **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявения от А. В. К., ЕГН *****, с адрес *** против „Ямбол Комерс“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, иск за заплащане на сумата от 869 лв., представляваща заплатена продажна цена за закупуване на стока „Тапицирана приста лукс 2“ по договор за продажба от 02.03.2022 г., дължима поради развалянето на договора, както и иска за заплащане на обезщетение за забавеното плащане на тази сума в размер на законната лихва от датата на предявяване на исковата молба в съда – 05.05.2022 г. до окончателното и изплащане.

ОСЪЖДА А. В. К., ЕГН *****, с адрес *** да заплати на Ямбол Комерс“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, сумата от общо 474 (четиристотин седемдесет и четири) лева - разноски по делото пред двете съдебни инстанции.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.280, ал.3 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____